

Διάλεξη 9 - Δείκτες

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εισαγωγή στον Προγραμματισμό

Θανάσης Αυγερινός

Ανακοινώσεις / Διευκρινήσεις

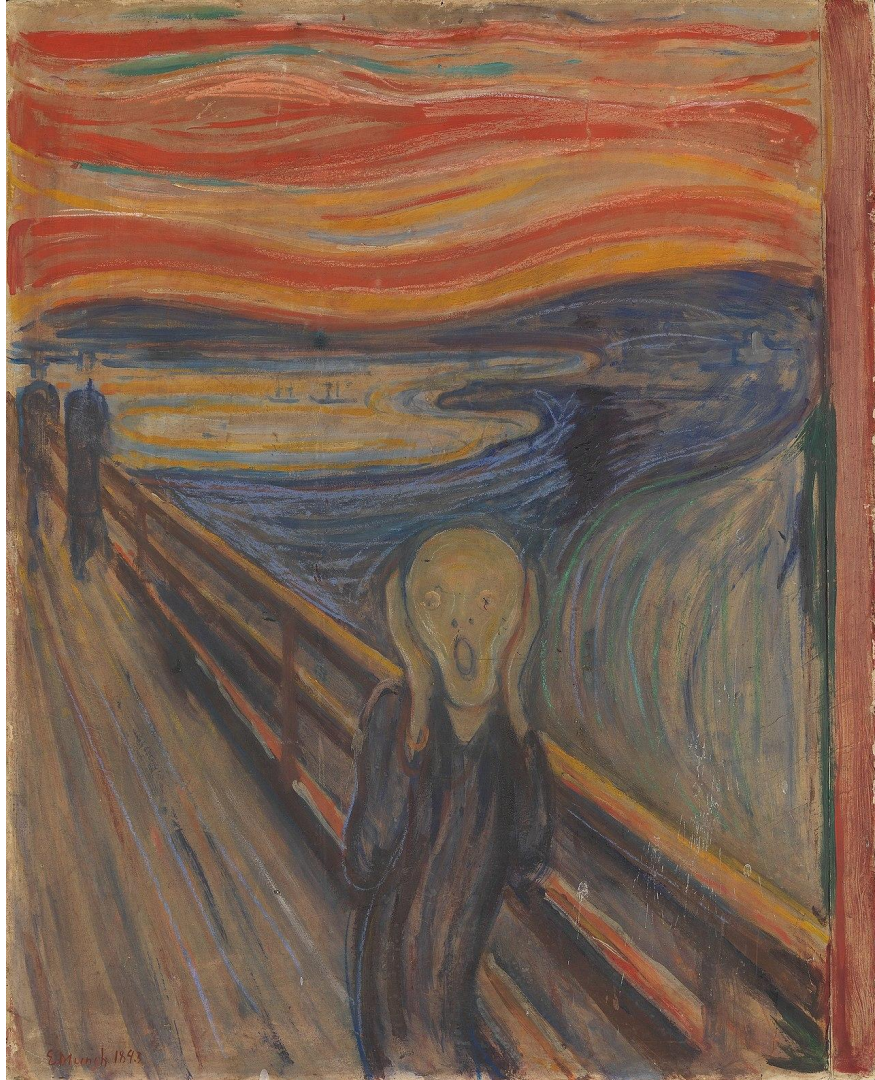
- Ευχαριστώ πολύ για βελτιώσεις στο site του μαθήματος - αν έχετε προσθήκες να προτείνετε στείλτε ένα Pull Request!
- Η προθεσμία για την Εργασία #0 είναι την Τετάρτη 8/11, 23:59
  - a. Και το Github έχει [outages](#) - μην το αφήσετε τελευταία στιγμή
- Φόρμα μαθήματος

Την προηγούμενη φορά

- Πίνακες (Arrays)

Σήμερα

- Δείκτες (Pointers)
  - Διευθύνσεις μνήμης
  - Χρήση δεικτών
  - Πράξεις με δείκτες
  - Παραδείγματα

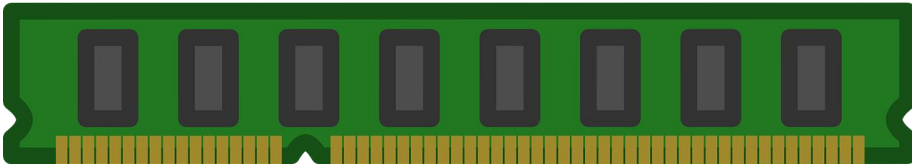
Η Μνήμη Οργανώνεται σε Bytes (Υπενθύμιση)

Το μέγεθος της μνήμης μετράται σε Bytes:

- 1 KB (KiloByte) = 1.000 Bytes
- 1 MB (MegaByte) = 1.000.000 Bytes
- 1 GB (GigaByte) = 1.000.000.000 Bytes

Μνήμη με
N Bytes

Byte 0	0	0	1	0	1	0	1	0
Byte 1	0	1	0	0	0	0	1	0
Byte 2	1	1	1	0	0	0	1	1
...								
Byte N-1	0	0	0	0	0	0	0	0
Byte N	0	1	1	0	1	0	0	0

Διεύθυνση ενός Κελιού Μνήμης

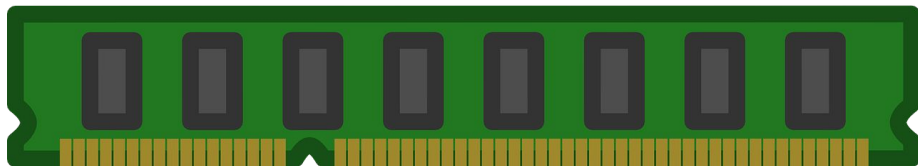
Η θέση ενός κελιού στην μνήμη λέγεται

διεύθυνση (address).

πχ: στην διεύθυνση 2 υπάρχει το byte $11100011_{(2)}$

Μνήμη με
N Bytes

Byte 0	0	0	1	0	1	0	1	0
Byte 1	0	1	0	0	0	0	1	0
Byte 2	1	1	1	0	0	0	1	1
...								
Byte N-1	0	0	0	0	0	0	0	0
Byte N	0	1	1	0	1	0	0	0

Δήλωση Μεταβλητής (Variable Declaration)

Μεταβλητή είναι ένα τμήμα της μνήμης με συγκεκριμένο **όνομα**.

Η μεταβλητή για να χρησιμοποιηθεί πρέπει να έχει **δηλωθεί** με κάποιον **τύπο**.

Π.χ. 4 bytes
για την x
ξεκινώντας
από το 0

`int x;`

Ο **τύπος (type)** της μεταβλητής λέει στον μεταγλωττιστή πόση μνήμη να δεσμεύσει για τα περιεχόμενα

Το **όνομα (name)** της μεταβλητής κάνει τον μεταγλωττιστή να διαλέξει την διεύθυνση της μνήμης που θα την αποθηκεύσει

Byte 0

0	0	1	0	1	0	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 1

0	1	0	0	0	0	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 2

1	1	1	0	0	0	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 3

1	1	1	0	0	0	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---

...

...

Byte N-1

0	0	0	0	0	0	0	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte N

0	1	1	0	1	0	0	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Ανάθεση σε Μεταβλητή (Variable Assignment)

Ανάθεση σε μια μεταβλητή μπορεί να γίνει κατά τον ορισμό της:

```
int x = 42;
```

Ή μετά τον ορισμό της:

```
int x;
```

```
x = 42;
```

Ή με δεκαεξαδικό τρόπο:

```
int x = 0x2A;
```

Περιεχόμενο της x
πριν την ανάθεση

Byte 0

0	0	1	0	1	0	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 1

0	1	0	0	0	0	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 2

1	1	1	0	0	0	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte 3

1	1	1	0	0	0	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---

...

...

Byte N-1

0	0	0	0	0	0	0	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Byte N

0	1	1	0	1	0	0	0
---	---	---	---	---	---	---	---

Ανάθεση σε Μεταβλητή (Variable Assignment)

Ανάθεση σε μια μεταβλητή μπορεί να γίνει κατά τον ορισμό της:

```
int x = 42;
```

Ή μετά τον ορισμό της:

```
int x;
```

```
x = 42;
```

Ή με δεκαεξαδικό τρόπο:

```
int x = 0x2A;
```

Περιεχόμενο της x
μετά την ανάθεση

Byte 0

0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	1	0	1	0	1	0

Byte 1

Byte 2

Byte 3

...

...

Byte N-1

Byte N

0	0	0	0	0	0	0	0
0	1	1	0	1	0	0	0

Διεύθυνση (Address) Μιας Μεταβλητής

Μπορούμε να βρούμε την **διεύθυνση** μιας μεταβλητής χρησιμοποιούμε τον μοναδιαίο τελεστή **&** (ampersand):

```
int x = 42;  
  
printf("%d\n", &x);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
100
```

&x

Byte 100

Byte 101

Byte 102

Byte 103

...

0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	1	0	1	0	1	0

...

Η διεύθυνση είναι πάντα ένας **ακέραιος** αριθμός (**100** στο παράδειγμα). Ο αριθμός των bits για την αναπαράσταση μιας διεύθυνσης καθορίζεται από τον μεταγλωττιστή, για παράδειγμα 32-bit για συστήματα των 32-bit (-m32), 64-bit για συστήματα των 64-bit kok.

Διεύθυνση (Address) Μιας Μεταβλητής

Μπορούμε να βρούμε την **διεύθυνση** μιας μεταβλητής χρησιμοποιούμε τον μοναδιαίο τελεστή **&** (ampersand):

```
int x = 42;  
printf("%d\n", &x);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
100
```

&x

Byte 100

Byte 101

Byte 102

Byte 103

...

0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	1	0	1	0	1	0

...

Σε αυτήν την εκτέλεση του προγράμματος, η μεταβλητή **x** τοποθετήθηκε στην διεύθυνση **100**. Προσοχή: οι διευθύνσεις μπορούν να αλλάξουν από εκτέλεση σε εκτέλεση.

Θα προσθέσουμε έναν νέο τύπο (δείκτη / pointer) για να αποθηκεύουμε διευθύνσεις μεταβλητών

Πέρα από τους βασικούς int, char, double

Δήλωση Τύπου Δείκτη (Pointer) στην C

Ο **δείκτης** είναι μία μεταβλητή που περιέχει την **διεύθυνση** μνήμης ενός συγκεκριμένου τύπου δεδομένων. Γενική μορφή:

τύπος * όνομα;

Ο **τύπος *** λέει στον μεταγλωττιστή ότι η διεύθυνση του δείκτη είναι για δεδομένα τύπου **τύπος**

Το **όνομα (name)** της μεταβλητής που κρατάει την τιμή του δείκτη - ο μεταγλωττιστής επιλέγει που θα αποθηκευτεί

Δήλωση Τύπου Δείκτη (Pointer) στην C

Ο **δείκτης** είναι μία μεταβλητή που περιέχει την διεύθυνση μνήμης ενός συγκεκριμένου τύπου δεδομένων. Γενική μορφή:

int * pointer;

Ο **int** * τύπος λέει στον μεταγλωττιστή ότι η διεύθυνση που αποθηκεύει ο δείκτης είναι για δεδομένα τύπου **int**

Το **όνομα (name)** της μεταβλητής που κρατάει την τιμή του δείκτη - ο μεταγλωττιστής επιλέγει που θα αποθηκευτεί

Αρχικοποίηση ενός Δείκτη σε `int`

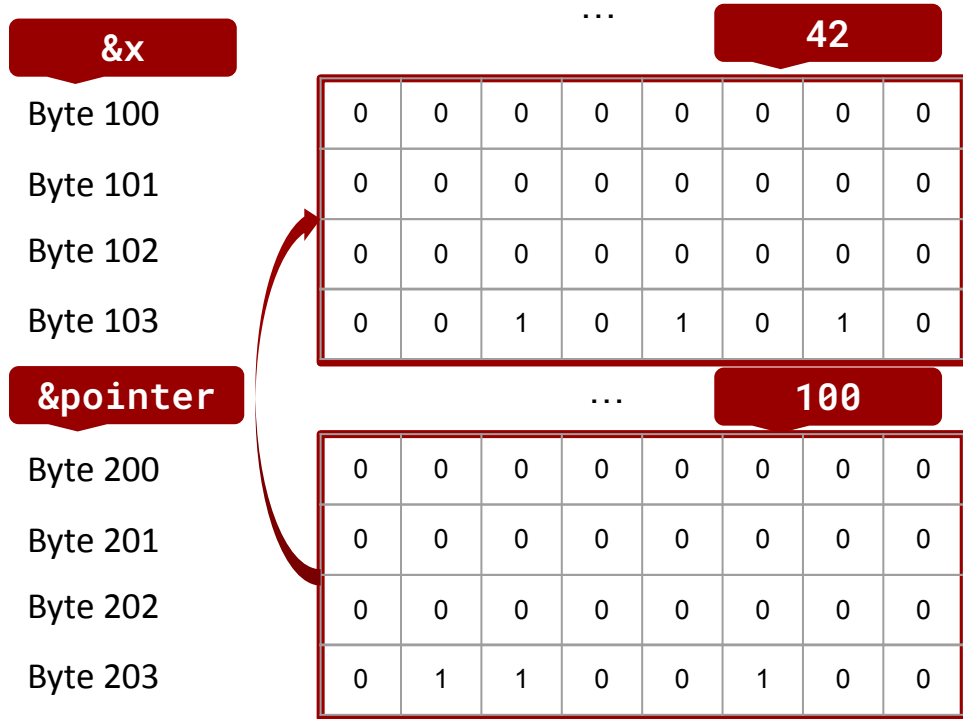
Αρχικοποιούμε έναν δείκτη με την διεύθυνση μιας μεταβλητής ως εξής:

```
int x = 42;  
int *pointer = &x;  
printf("%d, %d\n", pointer, &pointer);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
100, 200
```

Λέμε ότι ο `pointer` δείχνει (points to) στην μεταβλητή `x`.

Αρχικοποίηση ενός Δείκτη σε char

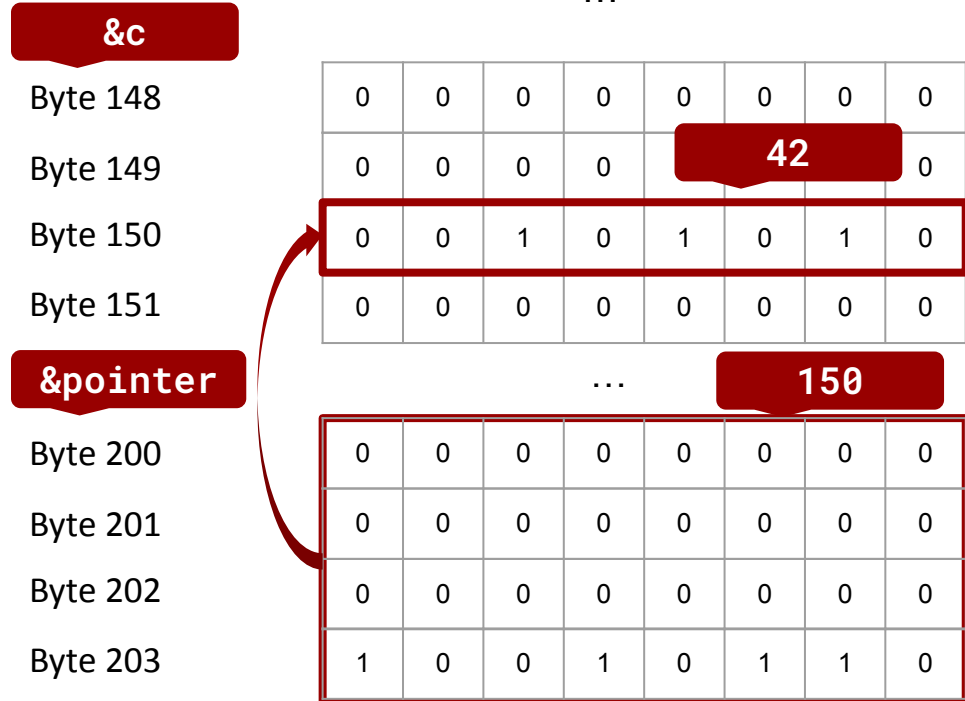
Αρχικοποιούμε έναν δείκτη με την διεύθυνση ενός χαρακτήρα ως εξής:

```
char c = 42;  
char *pointer = &c;  
printf("%d, %d\n", pointer, &pointer);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
150, 200
```

Λέμε ότι ο `pointer` δείχνει (points to) στην μεταβλητή `x`.

Τι θα τυπώσει το παρακάτω πρόγραμμα:

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int * ipointer;
```

```
    char * cpointer;
```

```
    double * dpointer;
```

```
    printf("%d %d %d\n", sizeof(ipointer), sizeof(cpointer), sizeof(dpointer));
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Η ειδική τιμή NULL

Όταν θέλουμε να δηλώσουμε ότι ένας δείκτης **δεν δείχνει σε κάποια μεταβλητή**, του αναθέτουμε την τιμή **NULL** (διεύθυνση 0).

```
int * ipointer = NULL;

...

if (ipointer == NULL) {
    printf("pointer does not point anywhere\n");
}
```

Δεν υπάρχει περίπτωση όμως στην διεύθυνση 0 να υπάρχει μεταβλητή; Θεωρητικά ναι, πρακτικά όχι.

[The billion dollar mistake](#)

Ο δείκτης δείχνει σε μια μεταβλητή - μπορώ να προσπελάσω την μεταβλητή έχοντας μόνο την διεύθυνσή της;

Χρήση Δεικτών (Dereference Pointers)

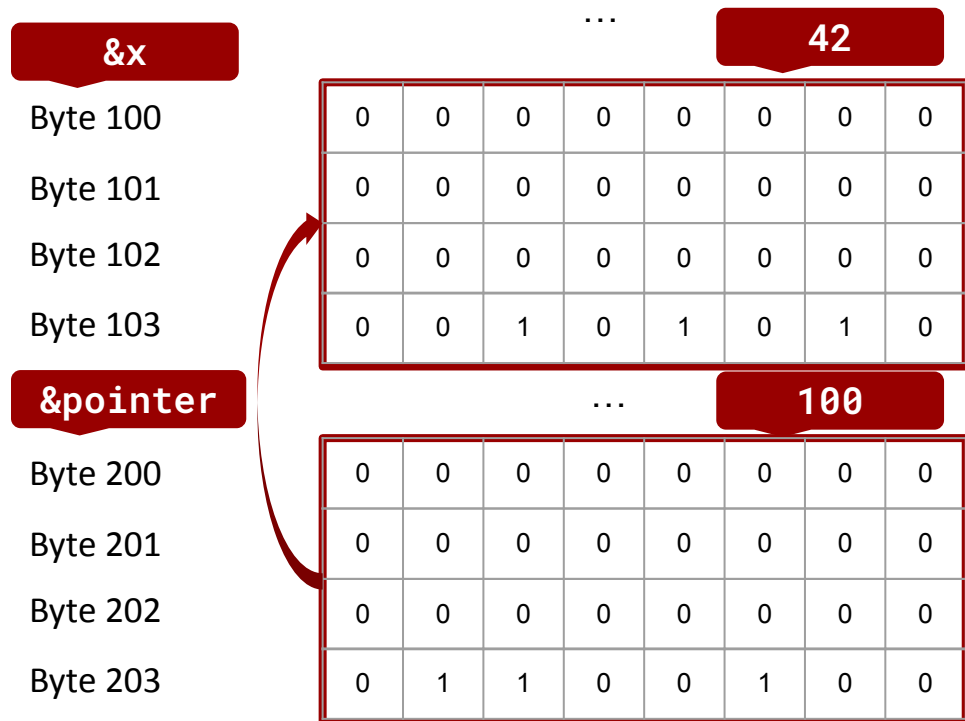
Για να χρησιμοποιήσουμε το περιεχόμενο της μεταβλητής στην οποία δείχνει ένας δείκτης χρησιμοποιούμε τον μοναδιαίο τελεστή * :

```
int x = 42;  
int *pointer = &x;  
printf("%d\n", *pointer);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
42
```

Η χρήση του `*pointer` είναι ισοδύναμη με την χρήση της μεταβλητής `x`.

Χρήση Μη-Έγκυρων Δεικτών (Invalid Pointers)

Για να χρησιμοποιήσουμε το περιεχόμενο της διεύθυνσης στην οποία δείχνει ένας δείκτης, η διεύθυνση πρέπει πρώτα να υπάρχει.

```
int *pointer;  
printf("%d\n", *pointer);
```

Το παραπάνω πρόγραμμα κατά πάσα πιθανότητα θα οδηγήσει σε σφάλμα **segmentation fault**, καθώς το περιεχόμενο της μεταβλητής `pointer` δεν έχει αρχικοποιηθεί και επομένως δεν θα έχει μια έγκυρη διεύθυνση μνήμης.

Οι τελεστές * και & είναι συμπληρωματικοί

Ο τελεστής * επιστρέφει την μεταβλητή σε μια διεύθυνσης μνήμης, ενώ ο τελεστής & επιστρέφει την διεύθυνση μνήμης μιας μεταβλητής. Επομένως λέμε ότι αυτοί οι δύο τελεστές είναι συμπληρωματικοί (ή αντίστροφοι, ή αλλιώς ότι αλληλοαναιρούνται όταν εφαρμόζονται σε **έγκυρους δείκτες**).

```
int x = 42;
```

```
int *pointer = &x;
```

```
printf("%p %p %p\n", pointer, &*pointer, *&pointer);
```

Τρέχοντας το παραπάνω:

```
$ ./pointer_size
```

```
0x7ffcf94870cc 0x7ffcf94870cc 0x7ffcf94870cc
```

Τι τυπώνει το παρακάτω πρόγραμμα;

```
#include <stdio.h>

int main() {

    int a = 100, b = 200, c;

    int *ptr_a = &a, *ptr_b = &b, *ptr_c = &c;

    *ptr_c = a;

    *ptr_a = b;

    *ptr_b = *ptr_c;

    printf("%d %d %d", a, b, c);

    return 0;

}
```

Πράξεις με Δείκτες (Διευθύνσεις)

Μπορούμε να εφαρμόσουμε τελεστές σε δείκτες στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- Πρόσθεση ή αφαίρεση ακεραίου σε/από δείκτη
- Αφαίρεση δύο δεικτών
- Σύγκριση δύο δεικτών ή με το 0 (NULL)

Πρόσθεση Ακεραίου σε δείκτη

Η πρόσθεση ενός ακεραίου αυξάνει την διεύθυνση του δείκτη κατά το μέγεθος του τύπου στον οποίο δείχνει πολλαπλασιασμένο με τον ακέραιο

```
τύπος * pointer; pointer += N => pointer = (int)pointer + N * sizeof(τύπος)
```

Παραδείγματα:

```
int *ipointer; ipointer += 2; // => + 2 * sizeof(int)
```

```
char *cpointer; cpointer += 2; // => + 2 * sizeof(char)
```

```
double *dpointer; dpointer += 2; // => + 2 * sizeof(double)
```

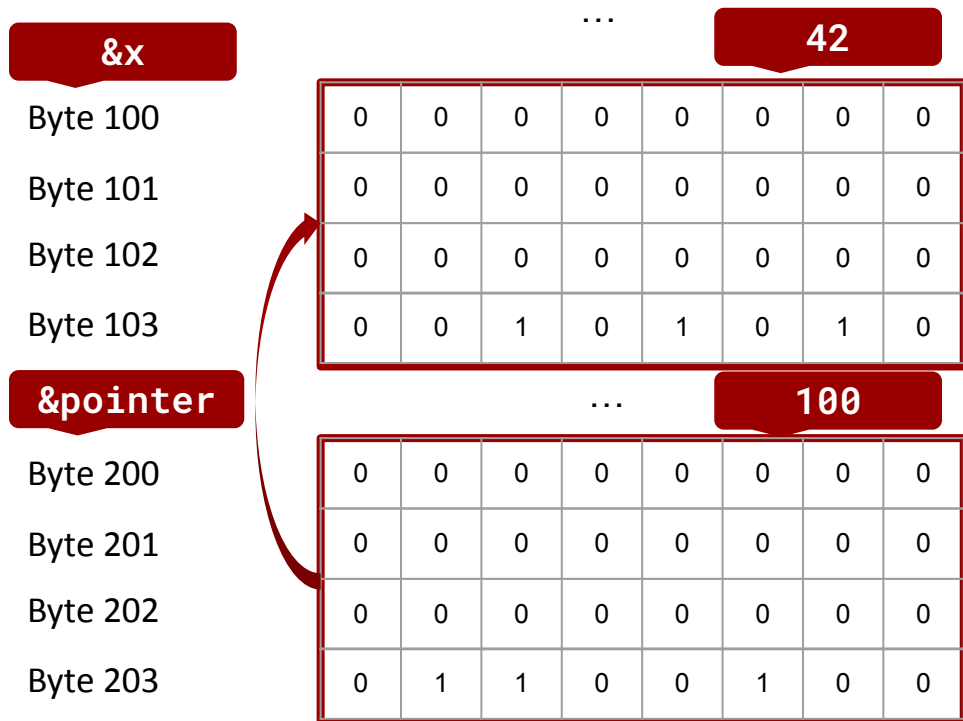
Αύξηση Δείκτη σε `int`

Για να χρησιμοποιήσουμε το περιεχόμενο της μεταβλητής στην οποία δείχνει ένας δείκτης χρησιμοποιούμε τον μοναδιαίο τελεστή `*` :

```
int x = 42;  
int *pointer = &x;  
printf("%d\n", ++pointer);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
104
```


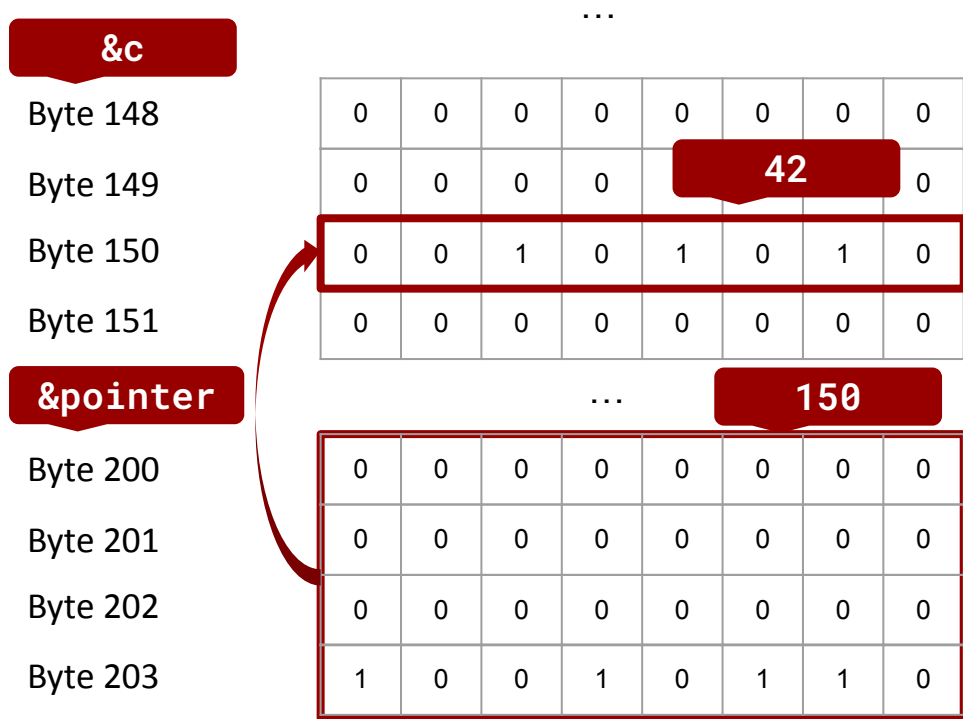
Μείωση δείκτη σε char

Αρχικοποιούμε έναν δείκτη με την διεύθυνση ενός χαρακτήρα ως εξής:

```
char c = 42;  
char *pointer = &c;  
printf("%d\n", --pointer);
```

Όταν το τρέξουμε:

```
$ ./test  
149
```


Αναφορά σε στοιχεία πίνακα - Τι θα τυπώσει;

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int *ptr, arr[] = {10, 20, 30};
    ptr = &arr[0];
    printf("mem[%p], %d\n", ptr, *ptr);
    ptr += 2;
    printf("mem[%p], %d\n", ptr, *ptr);
    return 0;
}
```

Αναφορά σε στοιχεία πίνακα - Τι θα τυπώσει;

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int *ptr, arr[] = {10, 20, 30};
    ptr = &arr[0];
    printf("mem[%p], %d\n", ptr, *ptr);
    ptr += 2;
    printf("mem[%p], %d\n", ptr, *ptr);
    return 0;
}
```

```
$ ./test
mem[0xffa35e60], 10
mem[0xffa35e68], 30
```

Συντομογραφία για χρήση στοιχείου

Η έκφραση `*(ptr + n)` - αύξησε τον δείκτη κατά `n` στοιχεία και επέστρεψε την μεταβλητή που αντιστοιχεί είναι τόσο συχνή που έχουμε μια συντομογραφία:

$$*(ptr + n) \Leftrightarrow ptr[n]$$
$$*(ptr + 3) \Leftrightarrow ptr[3]$$

Μας θυμίζει κάτι;

Συντομογραφία για χρήση στοιχείου

Η έκφραση `*(ptr + n)` - αύξησε τον δείκτη κατά `n` στοιχεία και επέστρεψε την μεταβλητή που αντιστοιχεί είναι τόσο συχνή που έχουμε μια συντομογραφία:

$$*(ptr + n) \Leftrightarrow ptr[n]$$
$$*(ptr + 3) \Leftrightarrow ptr[3]$$

Μας θυμίζει κάτι;

Είναι όμοιο με την έκφραση αναφοράς σε ένα στοιχείο πίνακα!

```
int a[100]; // το a είναι ένας δείκτης κολλημένος στο &a[0]
```

Διαφορές Πινάκων και Δεικτών

Παρόλο που η προσπέλαση στοιχείων είναι η ίδια, και ο πίνακας είναι ουσιαστικά ένας δείκτης στο πρώτο στοιχείο, υπάρχουν διαφορές. Π.χ.:

```
int a[100]; int *ptr;
```

- Δεν μπορούμε να αλλάξουμε την διεύθυνση ενός πίνακα (`a = ptr`)
- Η δήλωση ενός πίνακα δημιουργεί θέσεις μνήμης για τα στοιχεία του (100 int), ενώ η δήλωση ενός δείκτη δημιουργεί θέση για μια διεύθυνση
- Ο τελεστής `sizeof` γυρνάει το μέγεθος του πίνακα (`sizeof(a) == 100 * sizeof(int)`) και όχι το εύρος ενός ακεραίου διεύθυνσης (`sizeof(ptr)`)
- Ο τελεστής `&` επιστρέφει την διεύθυνση του πρώτου στοιχείου του πίνακα (`&a == &a[0]`) και όχι την διεύθυνση ενός δείκτη (`&ptr`)

Από την προηγούμενη φορά, πως μπορώ να τυπώσω "World\n";

```
char hello[] = "Hello World\n";
```

```
char *world = ...;
```

```
printf("%s", world);
```

Από την προηγούμενη φορά, πως μπορώ να τυπώσω "World\n";

```
char hello[] = "Hello World\n";
```

```
char *world = &hello[6];
```

```
printf("%s", world);
```

Για την επόμενη φορά

- Σε αυτήν και την επόμενη διάλεξη θα καλύψουμε έννοιες από τις σελίδες 73-103 από τις σημειώσεις του κ. Σταματόπουλου.
- Διατρέξτε όποιο tutorial μπορείτε να βρείτε σε pointers [\[1\]](#), [\[2\]](#), [\[3\]](#), [\[4\]](#)

Ευχαριστώ και καλή μέρα εύχομαι!
Keep Coding ;)